

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 13. maja 1911.

Treść: (№ 88—90.) 88. Rozporządzenie, dotyczące uprawnienia absolwentów i uczniów wyższych gimnazyów i wyższych szkół realnych w Bośni i Hercegowinie oraz absolwentów seminaryum nauczycielskiego w Sarajewie do jednorocznej służby prezencyjnej. — 89. Rozporządzenie, dotyczące rozszerzenia uprawnień celnych Ekspozytury w Markhausen c. k. Urzędu celnego głównego w Kraslicach, wyposażonej w upoważnienia urzędu celnego pobocznego I. klasy. — 90. Rozporządzenie, dotyczące ostemplowania obligacji (losów) drugiej państwowej pożyczki premiowej rosyjskiej z roku 1866 z powodu wymiany obligacji dawnych na nowe papiery.

88.

Rozporządzenie Ministra obrony krajowej w porozumieniu z wspólnym Ministrem wojny z dnia 18. marca 1911,

dotyczące uprawnienia absolwentów i uczniów wyższych gimnazyów i wyższych szkół realnych w Bośni i Hercegowinie oraz absolwentów seminaryum nauczycielskiego w Sarajewie do jednorocznej służby prezencyjnej.

Postanowienia § 25., ustęp pierwszy, lit. *a* i *b*, oraz § 28., ustęp pierwszy ustawy o służbie wojskowej, odnoszące się do dobrodziejstwa jednorocznej służby prezencyjnej w poczcie orężnym, względnie w charakterze farmaceuty, mają stosować się do uczniów i absolwentów wyższych gimnazyów i wyższych szkół realnych w Bośni i Hercegowinie, zarówno publicznych jak i posiadających prawo publiczności.

Na zasadzie § 25., ustęp drugi, ustawy o służbie wojskowej uznaje się dalej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami publiczne seminaryum nauczycielskie w Sarajewie, obejmujące cztery lata nauki, za równorzędne z wyższymi gimnazyami i wyższymi szkołami realnymi pod względem dowodu uzdolnienia naukowego do jednorocznej służby prezencyjnej.

Przez to doznaje uzupełnienia załącznik II *a* do § 64. przepisów o służbie wojskowej, część I., ogłoszonych tutejszem rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Georgi wlr.

89.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. kwietnia 1911,

dotyczące rozszerzenia uprawnień celnych Ekspozytury w Markhausen c. k. Urzędu celnego głównego w Kraslicach, wyposażonej w upoważnienia urzędu celnego pobocznego I. klasy.

Ekspozyturę w Markhausen c. k. Urzędu celnego głównego w Kraslicach, wyposażoną w upoważnienia urzędu celnego pobocznego I. klasy, uprawnia się do oclania wchodowego przedz bawełnianych, których ekspedycyowanie zależy według dodatku *B* do § 23. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej od osobnego upoważnienia, oraz towarów bawełnianych Nru 189 do 191 włącznie w ilościach aż do 5 *kg*.

Weiskirchner wlr.

Meyer wlr.

90.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. maja 1911,

dotyczące ostemplowania obligacyi (losów) drugiej państwowej pożyczki premiowej rosyjskiej z roku 1866 z powodu wymiany obligacyi dawnych na nowe papiery.

Na zasadzie ustawy z dnia 28. marca 1889, Dz. u. p. Nr. 32, dotyczącej obligacyi premiowych, rozporządza się, co następuje:

1. Zezwala się na ostemplowanie ze skutkiem prawnym, przewidzianym w § 3. ustawy z dnia 28. marca 1889, nowych obligacyi (losów) drugiej państwowej pożyczki premiowej rosyjskiej z roku 1866 w kwocie imiennej po 100 rubli srebrem, które Rząd cesarsko - rosyjski będzie wydawał w miejsce obligacyi tego samego rodzaju, będących dotąd w obiegu, z tem samem oznaczeniem seryi i numerów, a to pod następującymi warunkami.

2. Ostemplowanie dopuszczalne jest jedynie co do papierów, wydawanych z tem samem oznaczeniem seryi i numerów w miejsce losów pożyczki premiowej, określonej w punkcie 1., które w swém czasie poddano dowodnie ostemplowaniu stosownie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 25. marca 1896, Dz. u. p. Nr. 47 (z powodu wymiany obligacyi dawnych na nowe papiery).

Papiery, wydawane w miejsce losów nieostemplowanych, są wykluczone od ostemplowania.

3. Za ostemplowanie należy uiścić stosownie do § 5., ustęp 4., ustawy z dnia 28. marca 1889 i liczby pozycyi 14, wykazu A do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1889, Dz. u. p. Nr. 33, należytość stempłową w kwocie 2 K 50 h za każdy los, opiewający na kwotę imienną 100 rubli srebrem.

4. Jako urząd stemplujący dla nowych losów, mających uleść ostemplowaniu w myśl punktów 1. i 2., wyznacza się c. k. Drukarnię nadworną i państwową w Wiedniu.

5. Strony, które mają zamiar zażądać ostemplowania, winny przedłożyć znajdujące się w ich posiadaniu dawne losy pożyczki premiowej, wymienionej w punkcie 1., ostemplowane według rozporządzenia z dnia 25. marca 1896, Dz. u. p. Nr. 47, dołączając wyraźny wykaz seryi i numerów w podwójnym wygotowaniu, zaopatrzone podpisem strony, składającym się z imienia i nazwiska z podaniem jej zawodu, miejsca zamieszkania i mieszkania, i to najpóźniej do dnia 31. sierpnia 1911, w Wiedniu c. k. Drukarni nadwornej i państwowej, w innych

miastach, gdzie znajdują się urzędy stempłowe, tym urzędom, zresztą zaś urzędom podatkowym.

Przesyłanie losów pocztą jest niedopuszczalne; urzędy podawcze mają tedy odmówić przyjęcia przesyłek pocztowych z takimi losami.

6. Urząd podawczy ma pod surową odpowiedzialnością zbadać zaraz i to jeszcze w obecności strony wykazy seryi i numerów co do ich prawdziwości i wyraźności przez porównanie ich z losami oryginalnymi, ma dalej stwierdzić dokładnie, czy każdy z przedłożonych losów zaopatrzony jest znaczkami stempłowymi na kwotę 1 zł. 25 kr. emisji, zarządzanej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 36, czy znaczki te zostały przepisowo przestemplowane przez c. k. centralny Urząd stempłowy w Wiedniu i czy nie zachodzi żadne podejrzenie przekroczenia ustaw.

7. Jeżeli podejrzenie takie istnieje, wówczas należy przedłożyć odnośny los z wszelkim możliwym pospiechem władzy skarbowej I. instancyi (w Wiedniu c. k. Centralnemu Urzędowi wymiaru taks i należytości) do dalszego urzędowania, podając równocześnie powody podejrzenia; w razie innych wadliwości należy odrzucić losy bez przedsiębrania czynności urzędowej i wymienić powód tego zarządzenia.

Jeżeli nie zachodzi żadna wątpliwość, wówczas ma urząd zamieścić na obu egzemplarzach wykazu seryi i numerów poświadczenie, iż wymienione tam losy drugiej państwowej pożyczki premiowej rosyjskiej z roku 1866, poddano zbadaniu i stwierdzono, iż są ostemplowane według przepisu rozporządzenia z dnia 25. marca 1896, Dz. u. p. 47. Do poświadczenia tego należy dołączyć uwagę, iż odnośne nowe papiery mają być przedłożone do ostemplowania najpóźniej do dnia 31. grudnia 1911, tudzież położone na niem datę; poświadczenie to ma być podpisane w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej przez dwóch wyznaczonych do tego urzędników, a w wszystkich innych biurach podawczych przez dwóch wyższych urzędników przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej.

Następnie należy zwrócić stronie losy wraz z jednym egzemplarzem potwierdzonego wykazu, a strona ma obowiązek, postarać się w właściwym terminie o wymianę papierów dawnych na nowe.

Drugi egzemplarz wykazu ma być starannie przechowany w urzędzie podawczym.

Urzędowe poświadczenie wykazów jest według 117. pozycyi taryfy, lit. m, ust. nal. warunkowo wolne od opłaty.

8. Najpóźniej do dnia 31. grudnia 1911 ma strona przedłożyć nowe papiery wraz z znajdującym się w jej rękach egzemplarzem urzędownie poświadczonego wykazu w tym samym urzędzie, któremu w myśl punktu 5. przedłożono dawne

papiery, i dołączyć, jeżeli urzędem tym nie jest c. k. Drukarnia nadworna i państwowa, celem ostemplowania nie nalepione znaczki stemplowe, odpowiadające należności ustawowej (punkt 3.). W razie przedłożenia losów wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej należy złożyć należność w gotówce.

Losów nadchodzących w przesyłkach pocztowych, nie dopuści się do ostemplowania (punkt 5., ustęp końcowy).

9. Urząd podawczy bada zgodność seryi i numerów nowych sztuk z oboma egzemplarzami wykazu i potwierdza stronie, jeżeli przytem nie zajdzie żadna wątpliwość, odbiór losów na tym egzemplarzu wykazu, który strona przedłożyła.

Jeżeli złożono losy nie w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej lecz w urzędzie stemplowym lub podatkowym (punkt 5.), wówczas ma odnośny urząd zbadać także jakość dostarczonych znaczków stemplowych i potwierdzić równocześnie z poświadczaniem odbioru losów także odbiór znaczków stemplowych na tym egzemplarzu wykazu, który strona przedłożyła. Znaczki stemplowe należy przylepić na tym egzemplarzu wykazu, który zatrzymano w urzędzie, i przestemplować je. Urząd przesyła następnie pocztą powyższy egzemplarz wykazu i losy najpóźniej w ciągu 24 godzin c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu.

10. C. k. Drukarnia nadworna i państwowa przeprowadza ostemplowanie losów przez wydruko-

wanie stemplowego znaczka wartościowego w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36. i odnośnych przepisów i zwraca losy, nadesłane przez urzędy stemplowe, względnie podatkowe, urzędom tym, zatrzymując wykazy oryginalne, a dołączając ich odpis jako konsygnację.

11. Ostemplowane losy należy wydać stronie za zwrotem wykazu, znajdującego się w jej rękach, który strona ma pokwitować.

12. Gdyby strona nie mogła przedłożyć oddanego jej wykazu, zaopatrzonego urzędowym potwierdzeniem odbioru, albo gdyby w ciągu 14 dni po otrzymaniu zawiadomienia nie zgłosiła się w celu odbioru losów, wówczas złoży się odnośne losy do depozytu sądowego na rzecz strony wraz z odpisem drugiego egzemplarza wykazu.

13. Wykazy, pokwitowane przez strony i ściągnięte (punkt 11.), oraz poświadczenia co do ewentualnego złożenia losów w sądzie (punkt 12.) ma c. k. Drukarnia nadworna i państwowa dołączyć do odnośnej pozycyi rachunkowej, a wskutek tego winny urzędy stemplowe i podatkowe poza Wiedniem przesłać wspomniane wyżej dokumenty c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu w ciągu 24. godzin.

Meyer wlr.

